

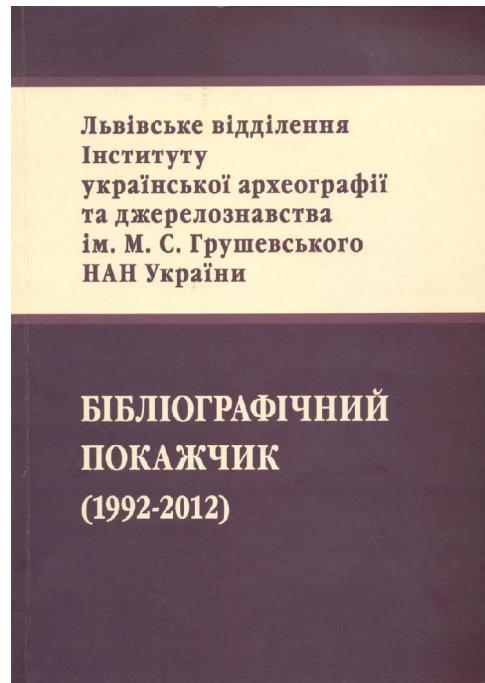
книзі вказано лише рік) у Львові в рухівні “Сокола-Батька”. Поверховий аналіз преси та документів львівських архівів вказує на те, що витоки важкої атлетики Львівщини слід відносити не до 1912 р., а щонайменше до початку ХХ століття. У виданні згадано чимало прізвищ і населених пунктів. Тому певним недоліком є відсутність іменного та географічного покажчиків.

Загалом авторам вдалося укласти довідник на належному фаховому рівні. Проведене дослідження є вагомим внеском для написання енциклопедії українського спорту, а також має важливе значення для генеалогічних студій.

Андрій СОВА (Львів)

* * *

Львівське відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України. Бібліографічний покажчик 1992–2012 / Упоряд. М. Капраль, Н. Кіт, І. Скочиляс. – Львів, 2012. – 336 с. – ISBN 978-966-02-6452-6

З нагоди 20-ліття заснування Львівського відділення ІУАД уперше у бібліографічному покажчику (укладеному за тематично-хронологічним принципом) було зібрано воєдино інформацію, що відображає науковий і редакторський доробок співробітників Львівського відділення та окремі його видання за два десятиріччя існування (1992–2012 рр.).

Структура видання складається зі вступної статті М. Капрала “Археографічні та джерелознавчі дослідження у західному регіоні України: нарис діяльності Львівського відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України. Бібліографічний покажчик (1992–2012 рр.)”, передмови “Від упорядників” і двох розділів: “Видання Львівського відділення (1992–2012 рр.)” та “Бібліографія праць наукових співробітників”.

У своїй статті М. Капраль зупинився на передісторії археографічної науково-видавничої діяльності у Львові та перелічив основні напрямки досліджень та видавничі серії за 1992–2012 рр. У передмові “Від упорядників” (М. Капраль, Н. Кіт та І. Скочиляс) викладено основні засади подання бібліографічного матеріалу, акумульованого у двох розділах.

У першому розділі “Видання Львівського відділення (1992–2012 рр.)” – вміщено практично всі його видання, а саме: монографії, автореферати, збірники джерел та збірники статей, картографічні альбоми, довідники, покажчики тощо. Книги наведені у хронологічному порядку, починаючи від 1992 р., а в межах кожного року – за алфавітом.

Загалом представлено 317 позицій, які побачили світ за безпосередньою участі або при сприянні Львівського відділення та, досить часто, в кооперації з іншими установами. Передовсім, чітко простежується понад 20-літня співпраця з Музеєм історії релігій та Українським геральдичним товариством (УГТ), що розпочалася ще до офіційної реєстрації Відділення (коли Я. Дашкевич очолював Археографічну комісію). А також Львівське відділення плідно співпрацювало на видавничій ниві і з іншими установами та організаціями, зокрема, Інститутом історичних досліджень Львівського державного університету імені Івана Франка, Науковим Товариством ім. Шевченка в Україні, Центральним державним історичним архівом України у м. Львові, Українським католицьким університетом, Групою досліджень проблем суверенітету, національних інтересів і безпеки, Канадським Інститутом українських студій Альбертського університету, Центром досліджень історії України ім. Петра Яцика (Едмонтон, Канада); Брендонським університетом (Брендон (Манітоба), Канада); Інститутом Центрально-Східної Європи (Люблін, Польща) тощо.

Другий розділ “Бібліографічного покажчика” репрезентує публікації наукових співробітників Львівського відділення – всього представлено 25 осіб – це, зокрема, Андрусишин Т., Бондаренко К., Вавричин М., Голько О., Горинь В., Гошко (Зайцева) Т., Гречило А., Грицак Я., Дашкевич Я., Дзюбан О., Заяць А., Капраль М., Кіт Н., Крикун М., Луцан Л., Паславська Н., Піддубняк О., Сварник Г., Скочиляс І. Я., Скочиляс І. Б., Сова А., Федорук Я., Фелонюк А., Халак Н. та Цюцюра Л.. Серед них

найбільш вражаючим є науковий доробок Ярослава Дашкевича, засновника та багатолітнього керівника Відділення, – близько 800 позицій. Упорядникам вдалося зібрати всі праці вченого, зокрема й ті, що побачили світ після виходу в 2006 р. покажчика укладеного М. Кривенко, а також ті, які вийшли вже після його смерті. Зібрана воєдино бібліографія буде добрим підґрунтям для майбутніх дослідників, котрі провадитимуть подальші студії над спадщиною Я. Дашкевича.

Упорядники подали коротку біографію кожного співробітника, зазначивши основні напрями досліджень та список його наукових праць, який уклали у три тематичні блоки. У перший внесено окремі видання – книги та брошюри, автором яких виступає співробітник, з переліком відгуків і рецензій на них. У другий виокремлено редактування й упорядкування монографій, збірників статей та інших едиційних проектів, у реалізації яких учени брали участь. Матеріал перших двох розділів розміщено за хронологією (без виділення окремих років), а в межах кожного року – в алфавітному порядку. У третьому блоці наведено бібліографічні відомості про статті, які з'явилися друком у збірниках і журналах, у матеріалах і тезах наукових конференцій, в енциклопедіях, у газетах тощо. Публікації, датовані одним роком, розташовано за алфавітом українською та іноземними мовами.

Бібліографічний покажчик за 1992–2012 Львівського відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України є гідним підсумком 20-літньої діяльності наукової установи, демонструючи науковий потенціал, високий професіоналізм, широкий діапазон досліджуваних тем та велику працездатність співробітників.

На основі окремих видань Відділення простежується становлення історичної науки в незалежній Україні. Аналіз їхньої проблематики дозволяє виділити основні актуальні напрямки історичних студій, і тих, які продовжили ще довоєнні дослідження, опираючись на їхні традиції, і тих, які були започатковані Львівським відділенням.

Ірина СКОЧИЛЯС (Львів)

* * *

Українські жертви Волині 1938–1944 рр. у картах і таблицях. Володимир-Волинський район / Нац. акад. наук України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського, Львівське відділення; Упоряд. О. Голько, О. Тучак, Н. Халак. – Львів, 2014. – 96 с. + мапа. – ISBN 978-966-02-7194-4

статистику українських втрат, порівнюючи ці дані із іншими рівнями просторового аналізу, в тому числі демографічними, політико-адміністративними та ін.

Для опрацювання цієї теми необхідний комплексний підхід, оскільки для підрахунків загальної кількості загиблих українців, зокрема на Волині, повинні бути включені дані про: депортациі мирних жителів радянськими каральними органами у 1939–1941 рр.; втрати під час військових дій; вивезених на примусові роботи у Німеччину; біженців, котрі перебралися за р. Буг; загиблих у результаті терору нацистського окупаційного режиму та польсько-українського протистояння.

Серію картографічно-довідкових видань “Українські жертви Волині 1938–1944 рр. у картах і таблицях” розпочинаємо альбомом, який вміщує мапу й таблиці, що підсумовують підрахунки кількості загиблих серед українського населення в результаті польсько-українського збройного протистояння